

puhund, jooksis ära ja läks teele Võidu küla poole. „Seal“, mõtles ta enese kohta, „võid sa küla muusikandiks saada.“ Kui ta nattuke maad oli edasi läinud, leidis ta ühe jahi koera tee peal maoli maas olevat; see lõõtsutas ja puhkas väsimusest nagu koer, kes ennast kangeks jooksnud. „No, mis sa tufkud ja ahid siin?“ küsis härg. „Oh“, vastas koer, „sest et ma wana olen ja iga pääwaga nõdremaks lään, ei jäkka enam jahi peal käia ega joosta, mo pere-mees ja isand tahtis mind surruks lüa, see pärast olen ma eest ära lippanud ja pelgu pannud; aga misga pean nüüd omale leiba teenima?“ „Kas sa tead“, ütles härg, „mina lähen Võidu külasse, seal küla muusikandiks saada, tule minuga ligi ja hakka seal ka kaasa mängima.“ Koer oli selle üle rõõmus, ja läksiwad edasi. Natukese aea pärast kaugemale minnes nägi ta, et üks kaks istus tee ääres ja näitas wälja, nagu oleks ta kolm pääwa wihma käes olnud. „No, mis sinul on risti põigeti ete tulnud, ja mis sul wiga on, et sa nõnda kurb oled?“ küsis härg. „Kes võib siis weel rõõmus olla, kui nõnda tahetakse krae waele walada,“ vastas kaks; „et mul juba kauniste aastaid selja peale kogund, mo hambad juba tõnsiks läinud, ja ma istuksin

parem ahju taga ja kedratsiin seal, kui et ma rottide ja hiirede järel joosen, see pärast tahtis mo perenaene ja emand mind ära upputada; ma olen küll lahti peasnud ja lippama pannud, aga nüüd on hea nõuu kalliks: mis nüüd peale hakata ja kuhu minna?“ „Tule meitega kaasa ja lähme Võidu külasse, sina mõistad ka jo kauniste heaste muusikat mängida ja oled ise äranis laulu peale märka meister, seal sa võid ka Võidu küla muusikantiks ja laulumehiks saada.“ Kassil oli selle kõne üle hea meel ja läks kaasa. Selle peale läksiwad need kolm põgenejat maa-meest, härg, koer ja kaks ühest majast mööda, seal seisjis maja kuf wärawa peal ja laulis nagu pulma mees kõigest jõust. „Sa karjud nõnda waljuste, et luust ja lihast läbi käib,“ ütles härg, „mis rõõmu wõi häda sul ees woi käes on?“ „Ma olen head ilma kuulutand,“ ütles kuf, „sest et meie maja emand tahab täna lapse nartsusi pesta ja kuivatada lasta; aga et homme püha pääwaks wõerad tulewad, siis pole ommeti maja emandal midagi balastust minu üle, waid on tüdrukule käsku annud, minu pää täna õhtu otsast ära lüa ja mind homme lõuna lemeks teeta; see pärast karjun nüüd weel mo wiimist pääwa kõigest jõust